

[Westh]

Det andet ændringsforslag, der har mødt modstand, er nr. 15 om, at miljøministeren efter anmodning fra vedkommende amtsråd kan fastsætte regler for f.eks. kanosejlads, hvor en sådan sejlads er blevet så voldsom, at sejladsen er til skade for plante- og dyrelivet og for de rekreative interesser samt for bredejerne. Bestemmelsen kan som sagt kun udnyttes, når man lokalt ønsker det, og vi forestiller os, at den vil blive brugt i meget begrænset omfang. Vi er lidt forbavset over, at forslaget ikke har vundet fuld tilslutning, når man i betænkningen i enighed har bedt fredningsmyndighederne være opmærksom på den belastning, som en for voldsom rekreativ udnyttelse kan betyde for særlig sårbare dele af naturen, men vi har her som så ofte før måttet sande, at nogle partier har let ved at udtale sig principielt, men står af, når det gælder om at udforme noget konkret.

Til sidst skal jeg omtale den foreslåede § 65 c, hvortil venstre og konservative m. fl. stiller et ændringsforslag om, at ordene »under en amtsfredningsinspektør eller tilsvarende stilling« skal udgå.

Først skal jeg sige, at det glæder mig meget, at venstre, der ved første behandling af lovforslaget sagde, at man overhovedet ikke burde pålægge amterne at oprette en fredningsadministration, nu har ændret standpunkt så meget, at venstre nu også finder det rigtigt at pålægge amterne at oprette en sådan administration. Vi har i øvrigt i udvalget fået underretning om, at amtsrådene har levet op til aftalen med miljøministeren om at sikre fredningssektoren en selvstændig røst og identitet i amtsadministrationen.

Man kan derfor for så vidt sige, at lovforslagets tekst er opfyldt, og at teksten derfor ikke længere er slet så nødvendig. Vi ønsker dog at opretholde lovforslagets tekst for at understrege, at det for socialdemokratiet og heldigvis også for andre partier er væsentligt at fastslå, at fredningssektoren er en lige så vigtig sektor som de øvrige sektorer i amtsadministrationen. Har man en amtsvejinpektør, en amtsvandinspektør, ja, så har man også en amtsfredningsinspektør.

Med hensyn til det af det radikale venstre stillede ændringsforslag uden for betænkningen skal jeg sige, at vi forstår og deler de intentioner, der ligger bag forslaget. Vi har derfor også i udvalgsbetænkningen udtrykt håbet om, at de enkelte amtsråd og de natur-

forbrugende organisationer selv finder frem til et fornuftigt samarbejde. Jeg vil gerne benytte lejligheden til endnu en gang at understrege dette håb og til at sige, at vi tror, at amtsrådene og interessegrupperne vil opfylde vore forventninger. På den baggrund finder vi det ikke nødvendigt på nuværende tidspunkt at lovfæste fredningsråd, eller hvad det nu skal hedde, og må derfor afvise det radikale venstres ændringsforslag i dag.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag. Desuden skal jeg anbefale, at man vedtager lovforslag nr. L 131.

Thorndahl (FP):

Fremskridtspartiet har i betænkningen stillet 8 ændringsforslag, der dels vil gøre loven mere præcis, dels mere retfærdig.

Vi kan som meddelt ved første behandling tiltræde, at fredningsplanudvalgene nu nedlægges. Vi kan imidlertid ikke acceptere lovforslagets § 65 c, hvori ministeren vil lovfæste begrebet amtsfredningsinspektør. Vi har siden kommunalreformen fastlagt en klar kompetenceopdeling mellem stat, amtskommuner og primærkommuner. Det kan man lide eller ikke lide, men det kan ikke være rimeligt at skabe en særlovgivning inden for et så beskedent område som fredningsområdet. Begynder vi nu i selve lovgivningen at fastsætte, hvorledes de kommunale myndigheder skal indrette deres administration for at kunne opfylde de krav, som folketing og regering har stillet, kan vi meget hurtigt få skabt en uheldig præcedens med helt uoverskuelige konsekvenser. Vi må derfor klart afvise miljøministerens og regeringspartiets forsøg på både at blæse og have mel i munden.

Man tør åbenbart ikke rigtig indrømme, at man hermed vil aflive fredningsplanudvalgene, som man måske har stillet i udsigt skulle få lov til at overleve. Regeringspartiet og ministeren forsøger krampagtigt at lade, som om de interessegrupper, der indtil nu har kunnet øve en vel nok betydelig indflydelse i fredningsplanudvalgene, fortsat vil kunne bevare denne indflydelse. Det er naturligvis helt ude af trit med realiteterne. De naturfredningsmæssige interessegrupper vil ikke opnå mere indflydelse på de politiske beslutninger nu, end andre interessegrupper har i